



Dank voor uw medeleven en gebed.

www.wittezusters.nl



In liefdevolle herinnering aan

Corrie van Wijk

Zuster Maria Rosalina

☆ Schipluiden, 25 juni 1934

Professie, 15 augustus 1959

† 's-Hertogenbosch, 23 juni 2019

*Lid van de Congregatie van Missiezusters
van Onze Lieve Vrouw van Afrika*

Corrie is geboren in een groot gezin met 8 jongens en 4 meisjes in Schipluiden, Zuid-Holland. Haar ouders hadden een boerderij. Ze had een huishouddiploma en kon goed koken en naaien. Ze is in 1957 naar het klooster in Maarn gegaan en ingekleed in Esch. Voordat ze definitief geprotest werd op 15 augustus 1959, deed ze de MULO in Boxtel. Na verdere vorming in Algerije en in Londen voor de taal, vertrok ze in 1962 naar de missiepost Kagondo in Noord-Tanzania. Hier deed ze de keuken en sociaal werk. In 1974 kwam ze terug naar Boxtel voor de 3-jarige opleiding ziekenverzorging, waarna ze in het ziekenhuis in Kashozi ging werken. Ze was een uitstekende ziekenverzorgster. Nadat Kashozi gesloten werd in 1986, werd ze benoemd voor de kraamkliniek in Mwangi.

Eerst moest ze Swahili leren in Kipalapala, want men sprak hier geen Kihaya zoals in het noorden. Dit viel niet mee voor haar. Ze verzorgde hier met hart en ziel de moeders en de premature babies. Ze was hierin zeer aandachtig en toegewijd en stelde graag iedereen tevreden. Men noemde haar niet voor niets Mama Huruma, barmhartige moeder. Dit werk heeft ze ontzettend graag en vol overgave gedaan.

Na een heupoperatie in Nederland in 1995, is ze teruggekeerd naar Mwangi totdat het niet meer ging. Na een tweede heupoperatie in 2000, is ze definitief in Nederland gebleven. Ze vond een plek in de gemeenschap van Warmond waar ze 14 jaar heeft gewoond. Iedereen kende haar daar, zittend aan de straat op haar rollator, lachend en groetend. Ook hier stond ze voor iedereen klaar. Omdat Huize Mariëngaarde gesloten werd, kwam ze begin 2017 naar Boxtel, waar haar medezusters Annie en Carine al naartoe waren verhuisd. In het Wereldhuis, waar ze snel gewend was ondanks de grote overgang, heeft ze nog een hele fijne tijd gehad. Ze miste natuurlijk haar familie, maar maakte alweer vlot nieuwe vrienden en ze was een graag geziene zuster. Vrolijk, bescheiden, sociaal, nooit klagend, altijd aan anderen denkend.

De laatste tijd was ze erg moe en liep ze steeds moeilijker. Helaas is ze na een fatale hersenbloeding in het ziekenhuis overleden. Er was geen tijd meer om afscheid te nemen. Wij zullen onze lieve Corrie zeer missen. Dat zij mag rusten in de Eeuwige Vrede bij de Heer.